

Grunden til, at jeg reagerede, var, at hr. Karsten Nonbo sagde, at hver gang der kommer sådan et forslag fra regeringen, er der nogen, der skriger om big brother osv. Jeg ved ikke, om der skal skrives big brother omkring det her, men jeg synes i hvert fald, det er på sin plads at sige, at på trods af nogle af de forbedringer, der også er i forslaget, er det altså også en udvidelse af overvågning i det frie, offentlige rum og dermed en yderligere krænkelse af privatlivets fred. Og det synes jeg ikke hr. Karsten Nonbo forholder sig til.

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil vende det om og sige: Det er så enkelt, som jeg siger. Det er ikke lige så besværligt, som hr. Simon Emil Ammitzbøll forsøger at gøre det til. Alle de hvis'er og hvis'er – og det eksempel, der blev nævnt, er lige netop det, man stadig væk ikke må. Så det er så enkelt, som jeg siger. Man behøver ikke gøre verden mere besværlig, end den er i forvejen. Det er enkelt. Det er letforståeligt – hvis man vil forstå det.

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Hr. Karsten Nonbo nævner, og det er jeg sådan set enig i, glæden over, at Datatilsynet fremover får mulighed for at foretage inspektioner af, om man nu også overholder de regler, der dels kommer qua det her lovforslag fra regeringen, dels er gældende regler. Men til gengæld synes jeg, hr. Karsten Nonbo sprang meget let og elegant hen over det med anmeldelsespligt, altså hvor vi i vores forslag siger, at logikken må være, at hvis man agter at overvåge, må man også skulle anmelde det til Datatilsynet.

Så jeg vil godt stille det spørgsmål: Ville det ikke være en fordel for Datatilsynet, f.eks. for at kunne være i en dialog med de virksomheder, som rent faktisk ønsker at overvåge, at Datatilsynet ved, hvad det er for virksomheder? Det ved man kun, hvis de er anmeldt.

Ville der ikke kunne opnås en vældig god effekt af, at man skulle anmelde, og at det dermed også var muligt for Datatilsynet at se, at virksomheden rent faktisk har overblik over, hvad det er, den har foretaget sig som virksomhed i forhold til overvågningen?

Hvad er begrundelsen for, at man fra Venstres side ikke synes, at anmeldelsespligt er en god idé?

(Kort bemærkning).

Karsten Nonbo (V):

Som fru Lissa Mathiasen lægger det frem, kan jeg godt se, at det i den ideelle verden jo ville lyde godt. Men jeg tror simpelt hen, det ville drukne i bureaukrati, hvis man både skulle anmelde og formentlig så også afmelde, for efter beslutningsforslaget må man jo ikke skilte med eller fortælle, at man overvåger, hvis man rent faktisk ikke gør det. Jeg er sikker på, at det ville drukne i bureaukrati, hvis der, hver gang der sker en ændring, og hver gang der er et nyt firma, skulle foretages en anmeldelse til Datatilsynet.

Forpligtelsen gælder jo alligevel, og jeg tror nok, at Datatilsynet, i det omfang man vil, også kender de firmaer og de banker osv., der laver de overvågninger.

Jeg kan trøste lidt med fra virkelighedens verden, at der ikke er nogen, der gider se ret mange af deres egne bånd fra overvågning igennem. Og nu må de så heldigvis heller ikke, så jeg ser ikke det store problem.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu ved vi jo, at der i dag er et utal af steder – rigtig, rigtig mange – hvor man overvåger på gader og stræder, til trods for det ikke er lovligt; til trods for at det ikke engang giver det præventive, som det skulle i form af, at man kan bruge billederne bagefter til at genkende en given voldsforbyrder; og til trods for at kameraerne typisk vender, så de tager billeder af helt andre steder end lige nøjagtig indgangen til f.eks. et værtshus eller en bank eller sådan noget.

Derfor ved vi, at der er rigtig, rigtig meget, der ikke fungerer, som det skal, og vi ved altså, at der er så mange, der har overvågning i dag, selv om det ikke er lovligt. Så synes jeg, det ville være meget naturligt, at man kunne lave en anmeldelse, så Datatilsynet vidste – i øvrigt også, så vi andre havde mulighed for at se – om der var overvågning eller der ikke var overvågning.

Og jeg har lidt svært ved at forstå, hvorfor det skulle være så besværligt teknisk set. Altså, vi har i dag en ganske udmærket ordning, som regeringen selv har været med til at skabe, hvor små butikker for at få lov til at holde søndagsåbent via revisoren skal anmelde, hvad omsætningen er. Hvorfor kunne man ikke bruge det samme system her? Det er let, det er smertefrit, det er effektivt. Hvad er begrundelsen for, at man ikke kan bruge sådan et system her?